ΠΟΙΚΙΛΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τὶ κάνει τὸ ἀκριβὸ ἐνοίκιο...

«Ἡ πενία τέχνας κατεργάζεται» καὶ ἡ ἔλλειψις στέγης ἀναγκάζει τοὺς ἀστέγους νὰ μεταχειρίζωνται γιὰ κατοικίες τους τὰ πιὸ παράξενα μέρη. Τελευταίως, λόγου χάριν, στὸ Μιλᾶνο, ἕνας νεαρὸς ἐργάτης, τοῦ ὁποίου τὸ ἡμερομίσθιο δὲν ἔφθανε γιὰ νὰ πληρώνῃ ἐνοίκιο ἔστω καὶ γιὰ τὸ μικρότερο καὶ ἀθλιώτερο δωματιάκι, εἶχε σκάψει σ' ἕνα λειβάδι ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι μιὰ τρύπα τὴν ὁποία εἶχε μεταβάλει...σὲ κατοικία !...

Ποιὸ παράδοξο ἀκόμη εἶνε ἐκεῖνο ποὺ ἀπεκαλύφθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν στὴν Τεργέστη.

Ἐδῶ καὶ κάμποσον καιρὸ οἱ κάτοικοι μιᾶς συνοικίας, εὑρισκομένης σχεδὸν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, στὸ προάστειο Ρογιάνο, εἶχαν παρατηρήσει ὅτι μερικοὶ ἄνθρωποι φτωχικὰ ντυμένοι περνοῦσαν ἀπ' τὴν γειτονιά τους κάθε βράδυ τακτικὰ τὴν ἴδια ὥρα καὶ ἔβγαιναν ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι.

Τὸ καθεβραδυνὸ αὐτὸ πέρασμα τῶν ἀγνώστων εἶχε κινήσει τὶς ὑποψίες τῶν κατοίκων τοῦ προαστείου. Παρακολούθησαν λοιπὸν μιὰ δυὸ φορὲς μὲ προσοχὴ τοὺς ἀγνώστους καὶ τοὺς εἶδαν νὰ τρυπώνουν σὲ κάποια μακρυνὴ κ' ἐρημερη σπηλιά.

Ἀνήσυχοι οἱ κάτοικοι τοῦ Ρογιάνο κατήγγειλαν τὸ πράγμα στὴν Ἀστυνομία. Καὶ μιὰ νύχτα ἕνα ἀπόσπασμα καραμπινιέρων ἐξεστράτευσε ἐναντίον τῶν παραδόξων αὐτῶν τρωγλοδυτῶν.

Ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ μὲ τὰ περίστροφα στὸ ἕνα χέρι καὶ μὲ κλεφτοφάναρα στὸ ἄλλο, ὥρμησαν ξαφνικὰ μέσα στὴν σπηλιά, ὅπου ἀντίκρυσαν τὸ πιὸ ἀπροσδόκητο θέαμα.

Τὸ ἐσωτερικὸ τῆς σπηλιᾶς εἶχεν ὄψιν κατοικίας φτωχικῆς οἰκογενείας. Στὶς διάφορες γωνιές της ἦσαν ξαπλωμένοι ἐπάνω σὲ στρώματα καὶ πρόχειρα κρεββάτια ὀχτὼ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι ἐκοιμόντουσαν ἡσυχώτατα τὸν ὕπνο τοῦ δικαίου.

Οἱ ἀστυνομικοὶ τοὺς ξύπνησαν καὶ τοὺς διέταξαν νὰ τοὺς ἀκολουθήσουν στὴν ἀστυνομία. Ἐκεῖ ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ὀχτὼ αὐτοὶ τρωγλοδύται ἦταν ἡσυχώτατοι ἐργάτες κάποιου ἐργοστασίου, οἱ ὁποῖοι ἐπειδὴ δὲν μποροῦσαν νὰ βροῦν φθηνὴ κατοικία, εἶχαν διασκευάσει καταλλήλως τὸ ἐσωτερικὸ τῆς μακρυνῆς αὐτῆς σπηλιᾶς καὶ τὴν χρησιμοποιοῦσαν ὡς κατοικία !...

***

Ὁ λωποδύτης ποὺ...μετάνοιωσε !...

Μία σπανιωτάτη περίπτωσις μεταμελείας λωποδύτου ἐσημειώθηκε πρὸ ὀλίγου καιροῦ στὸ Παρίσι.

Σ' ἕνα ἀπὸ τὰ ἀστυνομικὰ τμήματα τοῦ Παρισιοῦ παρουσιάστηκε, πρὸ ὀλίγων ἑβδομάδων, ἕνας ἀββᾶς ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε στὸν ἀστυνόμο ὅτι ἦταν ἐπιφορτισμένος νὰ τοῦ παραδώσῃ ἕνα κόσμημα μεγάλης ἀξίας, ποὺ τοῦ τὸ εἶχε δώσει κάποιο πρόσωπο, ποὺ δὲν ἤθελε νὰ γνωσθῇ τὸ ὄνομά του.

Ὁ ἀστυνόμος ἐπῆρε τὸ κόσμημα, τὸ ἐκύταξε καλά, ἐκύταξε καὶ τὸ βιβλίο τῶν χαμένων ἀντικειμένων καὶ βεβαιώθηκε ὅτι εἶχε κλαπῇ πρὸ δύο μηνῶν στὴν Νίκαια, ἀπὸ κάποια ἀμερικανίδα πολυεκατομμυριοῦχο. Ἦταν ἕνα δαχτυλίδι ἀξίας 200.000 γαλλικῶν φράγκων ! Τότε ὁ ἀστυνόμος ρώτησε τὸν ἀββᾶ πῶς βρέθηκε στὰ χέρια του τὸ δαχτυλίδι αὐτὸ καὶ ὁ ἀββᾶς τοῦ διηγήθηκε ὅτι πρὸ δύο ἡμερῶν παρουσιάσθη πρὸ αὐτοῦ ἕνας ἄγνωστος, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ τοῦ ἐξομολογήθη ὅτι εἶνε λωποδύτης, τοῦ παρέδωσε τὸ κλεμένο κόσμημα καὶ τοῦ ζήτησε... ἄφεσιν ἁμαρτιῶν !...

Τότε ὁ ἀββᾶς ζήτησε ἀπ' τὸν ἄγνωστο περισσότερες πληροφορίες, τὸν ἐπίεσε μὲ τὶς ἐρωτήσεις καὶ στὸ τέλος τὸν ἀνάγκασε νὰ τοῦ ὁμολογήσῃ ὅλην τὴν ἀλήθεια. Κατόπιν αὐτοῦ ὁ ἀββᾶς τὸν συμβούλεψε νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κλοπιμαῖο, ἀπειλήσας αὐτὸν ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν θὰ τοῦ ἔδινε ἄφεσι. Ὁ λωποδύτης ἔφυγε μὰ σὲ λίγο ξαναγύρισε καὶ τοῦ παρέδωσε τὸ κλεμένο δαχτυλίδι γιὰ νὰ τὸ δώσῃ στὴν ἀστυνομία. Τὸν παρεκάλεσε μόνον νὰ μὴ μαρτυρήσῃ τὸ ὄνομά του. Ὁ ἀββᾶς τοῦ τὸ ὑποσχέθηκε κ' ἔτσι ὁ θρησκόληπτος λωποδύτης ἐπλήρωσε τὴν ἐξομολόγησι καὶ τὴν ἄφεσι... 600.000 δραχμές, ὅση δηλαδὴ ἦταν ἡ ἀξία τοῦ κλεμένου δαχτυλιδιοῦ !...

ὅτι τὶς ἡμέρες ἐκεῖνες ὁ Ἀλῆς ἔμεινε κλεισμένος στὸ Σεράγι του, φανερὰ ταραγμένος· καὶ ἤτανε τόσο τρομερὸς στὴν ὄψι, ὥστε κανεὶς δὲν τολμοῦσε νὰ τὸν πλησιάσῃ.

***

Καταπληκτικὴ εἶνε ἡ ἐντύπωση ποὺ ἔκανε ἡ τραγωδία αὐτὴ σὲ ὅλη τὴν Ἤπειρο... Γιὰ πολλὰ χρόνια οἱ Γιαννιῶτες δὲν ἤθελαν νὰ φᾶνε τὰ ψάρια, τὰ χέλια καὶ τὶς περίφημες καραβίδες τῆς μοιραίας λίμνης.

Θρύλοι διάφοροι γεννήθηκαν γύρω ἀπὸ τὸ γεγονός. Π. χ. ὅτι ὁ Ἀλβανὸς ποὺ ἔβαλε τὴν πέτρα στὸ λαιμὸ τῆς Κυρᾶς Φροσύνης γιὰ νὰ τὴ βουλιάξῃ, τόσο συγκινήθηκε ἀπὸ τὴν ὁμορφιά της, ὥστε ἔπεσε στὰ νερὰ καὶ πνίγηκε μαζί της. Ἡ λαϊκὴ Μοῦσα τῆς ἀφιέρωσε τὸ γνωστὸ θρῆνο :

Χίλια καντάρια ζάχαρι γιὰ ρίχτε μὲς στὴ λίμνη
Γιὰ νὰ γλυκάνῃ τὸ νερό, νὰ πιῇ ἡ Κυρὰ Φροσύνη.

. . . . . .

Φυσάει ἀγέρας καὶ βοριᾶς κι' ἀχολογᾷ ἡ λίμνη
νὰ βγάλῃ τὶς δεκαεφτὰ μὲ τὴν Κυρὰ-Φροσύνη.

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὁ Κόμης τῆς Λίλλης ποὺ κατασκοπεύει, μὲ τὸ ἀζημίωτον· τόν... ἑαυτό του !..' Ὁ κατάσκοπος τοῦ Ταλλεϋράνδου. Τὰ κόλπα του. Ἐνῶ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἔπερνε τὸ μπάνιο του. Οἱ Βοναπαρτισταὶ συνωμόται. Πῶς τὴν ἔπαθαν οἱ μυστικοὶ ἀστυνομικοί. Τσουβαλιασμένοι στὸ τμῆμα. Ἡ κατάπληξις τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς Μυστικῆς ἀστυνομίας !...

Ἐπὶ Ναπολέοντος τοῦ Α' ὁ διευθυντὴς τῆς Παρισινῆς μυστικῆς ἀστυνομίας ἐπρότεινε σ' ἕναν ἀκόλουθο τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν βασιλοφρόνων Κόμητος τῆς Λίλλης (τὸν μετέπειτα Λουδοβῖκον 18ον) να τοῦ δίδῃ πενῆντα χιλιάδες φράγκα τὸν χρόνο, ὑπὸ τὸν ὅρο νὰ τοῦ διαβάζῃ ἕνα δελτίον, στὸ ὁποῖον νάναγράφεται ἡ παραμικρὴ λεπτομέρεια τῆς ζωῆς τοῦ ἀρχηγοῦ του.

Ὁ ἀκόλουθος πρὶν δεχθῇ ἔσπευσε νὰ μεταδώσῃ στὸν κόμητα τὴν πληροφορίαν αὐτήν. Καὶ ὁ κόμης ἔξυπνος καὶ πονηρὸς καθὼς ἦταν τοῦ ἀπήντησεν :

—Πρέπει νὰ δεχθῆς, ἀγαπητέ μου... Σοῦ προτείνω μάλιστα νά... μοραζόμαστε τὴν ἀμοιβή ! Τὸ δελτίο, θὰ τό...ἑτοιμάζω ἐγώ, καὶ σὺ θὰ στέλνῃς...

Κι' ἔτσι, μέχρι τῆς πτώσεως τῆς αὐτοκρατορίας τά... πολύτιμα αὐτὰ δελτία ἐστέλλοντο τακτικὰ στὴν Μυστικὴ Ἀστυνομία τῶν Παρισίων συντεταγμένα ἀπό... τὸν ἴδιο τὸν κατασκοπευόμενον κόμητα !...

***

Ὁ Λουδοβῖκος 18ος μὴ ἔχοντας καμμιὰ ἐμπιστοσύνη στὸν Ταλλεϋράνδο, τὸν ὁποῖον εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ προσλάβῃ ὡς ὑπουργό, εἶχεν ἀναθέσει σ' ἕναν μυστικὸ ἀστυνόμο νὰ τὸν παρακολουθῇ καὶ νὰ διαβάζῃ εἰ δυνατόν, τὴν ἰδιαιτέρα του ἀλληλογραφία.

Γιὰ νὰ τὸ καταφέρῃ αὐτό, ὁ ἔξυπνος ἀστυνομικὸς κατέφυγε στὸ ἑξῆς κόλπο :

Ὁ Ταλλεϋράνδος κάθε πρωΐ, ἀφοῦ ἐργαζόταν ἐπὶ μιὰν ὥρα περίπου στὸ ἰδιαίτερο γραφεῖο του, συνήθιζε να παίρνῃ κατόπιν τὸ λουτρό του. Πρὶν ὅμως περάσει στὸ μπάνιο του, ἔβγαζε τὴν ρόμπ-ντὲ-σάμπρ του καὶ τὴν περροῦκα του καὶ ἔβαζε τὴν πρώτη μὲν ἐπάνω σὲ μιὰ πολυθρόνα, καὶ τὴν δεύτερη ἐπάνω στὸ γραφεῖο του.

Μόλις ἔφευγε ἀπὸ τὸ γραφεῖο του, ὁ ὑπηρέτης του, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐξαγορασθῆ φυσικά, εἰσήγαγε μέσα σ' αὐτὸ ἀπό μιὰ μυστικὴ πόρτα, τὸν μυστικὸ ἀστυνόμο.

Ὑπῆρχεν ὅμως φόβος μήπως κανεὶς ὀδιάκριτος ἢ ἀφηρημένος ἐπιστάτης ἀνοίξει τυχαίως τὴν πόρτα, κατὰ τὴν ὥρα αὐτὴ καὶ ἀνακαλύψει τὰ συμβαίνοντα. Γιὰ νὰ ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνο αὐτόν, ὁ μυστικὸς ἀστυνόμος, δὲν καθόταν στὸ γραφεῖο τοῦ ὑπουργοῦ, παρὰ ἀφοῦ προηγουμένως φοροῦσε τὴν ρόμπα καὶ τὴν περρούκα του !,..

Ἔτσι μεταμφιεσμένος σὲ Ταλλεϋράνδο ἔκανε ἥσυχα-ἥσυχα τὴ δουλειά του, ἄνοιγε τὰ συρτάρια τοῦ ὑπουργοῦ, διάβαζε τὴν ἀλληλογραφία του, ἀντέγραφέ τὶς σημειώσεις του, σᾶν νὰ ἦταν στὸ σπίτι του !...

Τὴν αἰσχρὰν καὶ θρασυτάτην κατασκοπίαν αὐτὴν ἄργησε πολὺ νὰ τὴν μυριστῇ ὁ ἐξυπνότατος καὶ μεγαλοφυέστατος Ταλλεϋράνδος...

***

Κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ναπολέοντος παλινορθώσεως τῆς βασιλείας στὴ Γαλλία, ἡ ἀστυνομία ἐπληροφορήθη μιὰ μέρα ἀπὸ κάποιον μυστικὸ της πράκτορα, ὅτι μερικοὶ ἀπόταικτοι βοναπαρτισταὶ ἀξιωματικοὶ συνεκεντρώνοντο σὲ κάποια ταβέρνα καὶ συνωμοτοῦσαν ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος. Ὁ διευθυντὴς τῆς μυστικῆς ἀστυνομίας, ἐκάλεσεν ἀμέσως δώδεκα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ὄργανά του, στὰ ὁποῖα καὶ ἀνέθεσε τὴν παρακολούθηση τῶν συνωμοτῶν.

Πρὸς πληρεστέραν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ του, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς ἐφρόντισε νὰποκρύψῃ στὸν καθένα ἀπὸ τοὺς πράκτοράς του ὅτι εἶχε ἀναθέσει καὶ σὲ ἄλλους συναδέλφους του, τὴν ἴδια δουλειά. Δὲν παρέλειψε δὲ ἀπὸ τοῦ νὰ συστήσῃ σὲ ὅλους νὰ κατορθώσουν οἱ δυνατόν, νὰ μυηθοῦν καὶ οἱ ἴδιοι στὴ συνωμοσία.

Ἔτσι, πράγματι, καὶ συνέβη. Οἱ πράκτορες, οἱ ὁποῖοι σημειώστε δὲν ἐγνωρίζοντο μεταξὺ τους, ἄρχισαν νὰ συχνάζουν στὴν ταβέρνα, νανταλλάσσουν μεταξύ τους μυστηριώδη ἀντιβασιλικὰ νοήματα, νὰ σιγοτραγουδοῦν βοναπαρτικὰ τραγουδάκια, καί νάναστενάζουν για τὴν ἐξορία τοῦ Ναπολέοντος. Οἱ πραγματικοὶ συνωμόται, ἐν τῷ μεταξὺ πληροφορηθέντες, ποιὸς ξέρει πῶς, ὅτι εἶχαν προδοθῆ, ἔπαυσαν νὰ συγκεντρώνωνται στὴν ταβέρνα αὐτή.

Μιὰ μέρα τέλος κατὰ τὴν ὁποίαν, οἱ ψεύτικοι συνωμόται, παρασυρθέντες ἀπὸ τὸν ὑπερβολικὸ ζῆλο, εἶχαν ἀρχίσει νὰ ἐκτρέπωνται σὲ καπηλικὲς βρισιὲς ἐναντίον τοῦ Βασιλέως, ὁ ταβερνιάρης, φοβηθεὶς μὴ ἐνοχοποιηθῆ καὶ ὁ ἴδιος, ἐπῆγε στὸν ἀστυνόμο τῆς συνοικίας του καὶ τοῦ κατήγγειλε τὰ συμβαίνοντα. Ὁ ἀστυνόμος ἔσπευσεν ἐπὶ τόπου μὲ κουστωδίαν χωροφυλάκων, περικύκλωσε τὴν ταβέρνα, συνέλαβε τοὺς τρομεροὺς ἐπαναστάτας, τοὺς ἐφόρτωσε μέσα στὸ λεωφορεῖο τῆς ἀστυνομίας καὶ τοὺς ὡδήγησε στὴν Διεύθυνση τῆς Ἀσφαλείας, ὅπου, εἰδοποιηθεὶς εἶχε καταφθάσει περιοχαρὴς καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Μυστικῆς Ἀστυνομίας, ὁ ὁποῖος διέταξεν ἀμέσως νὰ ὁδηγήσουν ἐνώπιόν του τοὺς ἐνόχους.

Φαντάζεσθε ὅμως τὴν ἔκπληξή του ὅταν εἶδε ὅτι οἱ τρομεροὶ καὶ φοβεροὶ αὐτοὶ συνωμόται δὲν ἦσαν ἄλλοι ἀπὸ τοὺς... δώδεκα πράκτοράς του !...